

I det øjeblik økonomiministeren var så ufor-sigtig, hvad jeg er helt overbevist om, hun aldrig ville drømme om at være, at søge et mandat til et uformelt møde, så skulle man se hr. Keld Albrechtsen på talerstolen med det samme og svinge krabasken og sige: Nu er det hele skre-det.

Det er virkelig en fælde, der er lagt her, og jeg vil gerne gøre offentligheden opmærksom på, at det er præcis det, det er. Hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten prøver her at lægge en fælde ud for økonomiministeren og sige, at hun skulle have søgt mandat til et uformelt møde. Vel skulle hun ej! Hun skulle ikke have søgt noget som helst mandat til et uformelt møde. Hun skulle, som hun plejer at gøre, deltage i de uformelle møder, komme med sine synspunkter, snakke med sine kolleger. Og så skal hun gå tilbage til Europaudvalget og bede om mandat til det for-melle møde, præcis som hun har gjort, og som hun plejer at gøre.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke Enhedslisten for at have rejst denne her debat, og for at det er så heldigt, at den falder lige i dag, netop som det irske formandskabs papir til ændring af Trak-taten er kommet frem.

Det er bestemt ikke skadeligt, at vi tager en debat om, hvad det egentlig talt er, der sker her i den tredje fase af ØMU'en, hvis den kommer i gang. Det er der jo heldigvis ikke nogen, der ved noget som helst om i dag, og der er sat større og større spørgsmålstejn ved, om det overhovedet kan lade sig gøre. Der behøver ikke være nogen tvivl om, at Fremskridtspartiet selvfølgelig støt-ter det her beslutningsforslag. For hvad er det egentlig talt, det siger?

Økonomiministeren gik meget grundigt igen-nem, hvad det var, regeringen mente. Og øko-noministeren sagde gang på gang, at selvføl-gelig stod regeringen fuldt og fast bag de fire forbehold, der blev taget over for Maastricht-Traktaten i det supplement, der blev skrevet i Edinburgh. Men hvad er så bevæggrunden for, at regeringen ikke kan støtte det her forslag, som jo i virkeligheden siger, at Danmark ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase? Jamen der er da forhåbentlig ikke nogen, der kan være i tvivl om, at vi ikke skal deltage.

Vi har det faktisk sort på hvidt. Og lige så sik-kert er det, at da der skulle træffes beslutning om anden fase af Den Økonomiske og Monetæ-

re Union, sagde alle partier på daværende tids-punkt: Ja, det vil vi gerne, vi vil gerne have et stærkt og solidt EMS-samarbejde. Vi vil gerne prøve på at få det økonomiske samarbejde til at fungere, men Danmark sagde nej til en enheds-valuta.

Det er i virkeligheden det, det drejer sig om. Spørgsmålet er: Skal vi have en enhedsvaluta, eller skal vi have et økonomisk og monetært samarbejde? Og der tror jeg, at den danske stil-ling burde være rimelig klar.

Det andet er punkt B: om økonomiministeren vil være med til at sikre, at man ikke forpligter sig yderligere, end der er truffet beslutning om, da flertallet sagde ja den 18. maj 1993. Jamen ministeren sagde, at hun ikke ville gå længere, end der stod.

Ikke desto mindre mente hun ikke, at hun kunne tilslutte sig det, der står. Så synes jeg nok, at vi begynder at komme ind i problemer, for hvis man kan sige: Jamen vi vil skam gøre præ-cis, som der står, og vi vil sikre, at Danmark bli-ver i anden fase, og vi vil ikke gå med i tredje fase, men vi kan ikke tilslutte os en formulering, der siger, at Danmark ikke pålægges yderligere forpligtelser end dem, der blev godkendt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993, så er det ikke Enhedslisten, der har fiflet eller prøvet på at manipulere, så er det altså regeringen, der har et forklaringsproblem, og så er det da godt, at vi har diskussionen nu, så vi forhåbentlig kan få belyst og få klarlagt, hvad det er, der er proble-met, og hvor det er, regeringen vil gå længere og forpligte Danmark yderligere, end et flertal sagde ja til den 18. maj 1993. Det synes jeg nok er væsentligt.

Punkt C: At man skal lade være med at bruge artikel 235, burde der i virkeligheden være enstemmighed om her i Folketinget, for så vidt jeg erindrer, er der ikke et eneste parti, der ikke har gjort vrøvl over, at man bruger artikel 235 i tide og i utide, hvor man eventuelt masser af gange kunne bruge andre artikler, eller hvor man helt skulle lade være. Når der som i dette tilfælde er tale om ØMU'ens tredje fase, så skul-le man helt lade være.

Og hvis de, der har skrevet Maastricht-Trak-taten, ikke synes, at de har fået skrevet det tyde-ligt nok, dengang de skrev om ØMU'ens tredje fase, ja, så har de faktisk muligheden endnu. Regeringskonferencen kører og vil sandsynlig-vis være slut, inden tredje fase skal i gang, så der er rigelig mulighed for det, hvis man absolut partout endelig vil have tredje fase i gang.